

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce **nezl. Ch. L. (dříve Č.)**, zastoupeného matkou V. Č. jako svou zákonnou zástupkyní, a dále zastoupeného opatrovníci paní Z. V., administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze, adresa pro doručování: nám. Kinských 5, Praha 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2002, č. j. OAM-10690/VL-01-P06-2001, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 402/2003, o kasační stížnosti žalobce podané jeho zákonnou zástupkyní proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2004, č. j. 47 Az 402/2003 - 41,

t a k t o:

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností doručenou dne 17. 2. 2005 Krajskému soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) prostřednictvím své zákonné zástupkyně domáhal zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 29. 10. 2004, č. j. 47 Az 402/2003 - 41, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2002, č. j. OAM-10690/VL-01-P06-2001. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně bylo rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel prostřednictvím své zákonné zástupkyně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, vyzval Krajský soud v Praze usnesením ze dne 17. 2. 2005, č. j. 47 Az 402/2003 - 51, zákonnou zástupkyni stěžovatele, aby soudu zaslala vyplněný formulář prohlášení o osobních a majetkových poměrech. Zásilka doručovaná na adresu uvedenou v kasační stížnosti – N. B.13, V. – se však dne 6. 5. 2005

soudu vrátila zpět s tím, že adresátka se odstěhovala bez udání adresy. Z databáze žalovaného krajský soud dne 18. 5. 2005 zjistil, že žalobce i jeho zákonná zástupkyně jsou stále hlášeni na adrese N. B. 13, V. Usnesením ze dne 26. 5. 2005, č. j. 47 Az 402/2003 - 56, ustanovil Krajský soud v Praze podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. opatrovníci nezletilého žalobce, jehož pobyt není znám, paní Z. V, administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 6. 2005.

Podle § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. Skutečnost, že stěžovatel je neznámého pobytu, si Nejvyšší správní soud ověřil před vydáním rozhodnutí z databáze Ministerstva vnitra. Rozhodnutí ve věci samé brání v souzené věci skutečnost, že bez stěžovatelovy součinnosti (resp. bez součinnosti jeho zákonné zástupkyně) není možné odstranit nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem; bez toho, že by byl stěžovatel zastoupen advokátem, nelze o kasační stížnosti meritorně rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto poté, co byly naplněny všechny zákonné podmínky, v souladu s § 33 zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

